

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Grudziądzu IV Wydział Pracy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Lucyna Gurbin
Protokolant:	stażysta Ewelina Fabińska

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2015 roku

sprawy z powództwa **P. O.**

przeciwko **S. N. (...) Firma Handlowo - Usługowa (...) - S. N. w L.**

o diety i ryczałty związane z podróżą służbową

postanawia:

1. Oddalić wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wyroku zaocznego z dnia 18 czerwca 2015r.
2. Odrzucić sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 18 czerwca 2015r.
3. Oddalić wniosek pozwanego o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności nadanego wyrokowi zaocznemu z dnia 18 czerwca 2015r.

UZASADNIENIE

Pozwany S. N. złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Grudziądzu z dnia 18 czerwca 2015r. i sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 18 czerwca 2015r. oraz wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu wydał wyrok zaoczny w dniu 18 czerwca 2015r. w sprawie IVP 123/15 zasądzając na rzecz powoda P. O. roszczenie o diety i ryczałty. Sąd doręczył zawiadomienie o terminach rozpraw wyznaczonych na dzień 12.05.2015r. i 18.06.2015r. (dwukrotnie k.10 i k. 15), a następnie odpis wyroku zaocznego na adres wskazany w pozwie, który zgadzał się z adresem wskazanym w umowie o pracę zawartej między powodem a pozwanym. Korespondencja skierowana do pozwanego była awizowana zgodnie z obowiązującymi przepisami (dowód: zwrotna korespondencja k. 10, k.15 i k.21).

Reasumując pozwany otrzymał łącznie z awizem sześć zawiadomień. Korespondencja kierowana była zgodnie z adresem wskazanym w pozwie i umowie o pracę. Pozwany składając korespondencję do sądu zawierającą wniosek o przywrócenie terminu i sprzeciw, a potem uzupełniającą korespondencję także wskazywał adres tak jak w pozwie i umowie o pracę.

W orzecznictwie sądowym wskazuje się, że podstawowym warunkiem skuteczności doręczenia w trybie art. 139 §1 k.p.c. jest to by adresat rzeczywiście mieszkał (art. 126 § 2 k.p.c) pod wskazanym adresem na przesyłce (orzeczenia

SN: z dnia 22.03.1995r. II CRN 4/95 Lex nr 50590 i z dnia 28.10.1997r. I CKN 270/97, niepublikowane). Jeśli tak jest to doręczenie w trybie art. 139 §1 k.p.c. jest skuteczne i opiera się na domniemaniu, że zawiadomienie (tak zwane awizo) o złożeniu w urzędzie pocztowym, doręczycielskim dotarło do rąk adresata, a mimo to nie podjął on pisma w terminie określonym w awizie. Domniemanie to może być przez stronę obalone w postępowaniu o przywrócenie terminu przez uprawdopodobnienie, że mimo spełnienia warunków określonych w art.139 § 1 k.p.c., adresat bez swojej winy nie uzyskał wiadomości o złożeniu przesyłki w urzędzie pocztowym, doręczycielskim i w konsekwencji nie mógł dokonać w terminie czynności procesowej (art.168§1 k.p.c.). Obalenie takie nie prowadzi jednak do wniosku, że doręczenie nie zostało dokonane, a jedynie do uchylenia ujemnych skutków jakie dla strony wiążą się z tym doręczeniem w zakresie terminów (niepublikowane postanowienie z SN z dnia 25.01.1995r. III CRN 71/94 oraz postanowienie SN z dnia 27.01.1998r. III CKN 620/97, OSNC 1998 nr 9 poz. 146). Doręczenie przewidziane w powołanych przepisach jak to wyjaśnił Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 4.09.1970r. I PZ 53/70 (OSNCP 1971/6/100) oparte jest na domniemaniu, że pismo sądowe dotarło do rąk adresata i że w ten sposób doręczenie zostało dokonane prawidłowo. Obalenie tego domniemania jest oczywiście możliwe, nie mniej jednak tylko takimi środkami dowodowymi, które stwarzałyby pewność bądź choćby wysokie prawdopodobieństwo, że adresat nie powziął wiadomości o miejscu złożenia przesyłki. Pozwany w niniejszej sprawie nie kwestionował, że mieszka pod adresem podanym w pozwie i w dalszej korespondencji sądu posługiwał się wyłącznie adresem wskazanym w pozwie i na który wysyłane były zawiadomienia, to należało przyjąć że adres jest aktualny i prawidłowy. Pozwany w żaden sposób nie udokumentował, że adres na który była wysyłana korespondencja jest niewłaściwy. Również w zaświadczeniu z (...) zawarta jest informacja, że adres dla doręczeń to właśnie adres wskazany w pozwie. Na marginesie należy dodać, że oprócz sprawy IVP 123/15 toczą się sprawy pod sygnaturą IVP 117/15, IVP 121/15 i IVP 122/15 (z powództwa tego samego powoda) i w tych sprawach również wyszły jednocześnie zawiadomienia o terminach rozpraw (dwukrotnie) i odpis wyroku zaocznego. Matematycznie pozwany otrzymał cztery zawiadomienia o terminach rozpraw plus cztery awiza i cztery razy wysłano w rozpatrywanych sprawach odpisy wyroków zaocznych. Tym bardziej Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu.

Sąd odrzucił sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 18 czerwca 2015r. uznając sprzeciw jako spóźniony zgodnie z art. 344 § 3 k.p.c. i na podstawie art. 346 k.p.c. (a contrario) Sąd oddalił wniosek o zawieszenie rygoru natychmiastowej wykonalności wyroku zaocznego w przedmiotowej sprawie.

Dlatego orzeczono jak w sentencji postanowienia.